

Scenariusz uroczystości z okazji Święta Patrona Szkoły

Data dodania: 2010-07-28 13:37:41

Autor: Karolina Woźniak

Jest to scenariusz uroczystości, który powstał dla uczczenia nadania szkole patrona. Patronem szkoły jest Kompanii Powidzka 1918 r... Uroczystość prowadzili uczniowie klasy VI.

Scenariusz akademii szkolnej

z okazji

ŚWIĘTA PATRONA SZKOŁY

Rozpoczęcie uroczystości:

Część artystyczna:

Narrator

Z prowadzonej przez wieki „najdłuższej wojny nowoczesnej Europy” Wielkopoleanie wyszli silni, dobrze zorganizowani. Zakończyła się I wojna światowa. Naczelna Rada Ludowa pragnęła w pokojowy sposób przywrócić Wielkopolskę do odradzającego się państwa polskiego. Odmowa berlińskich władz spowodowała wzrost napięcia w Poznaniu. Podniecenie osiągnęło szczyt, gdy 26 grudnia 1918 r. przybył do Poznania Ignacy Paderewski.

Uczeń

Ziemia Wielkopolska, ty moja!

Tak dobrze mi znana od dziecka.

Któż cię ?mia? nazwa? butnie,

Ziemi? „odwiecznie niemieck?”?

Uczę?

Chce się cię nauczyć na pamięć??,

M?ołym sercem zrozumie? najpro?ciej.

Przez niejedn? przesz.?a? już zamie?

Dróg szukaj?c, co jasne i proste.

Uczę?

Chc? opisa? ci? barw? i s?owem,

?yjesz w pracy, nauce i pie?ni.

Spójrz, go??bi ob?ok jak p?omie?

Czyste niebo nad tob? zakre?li?.

Uczę?

Ziemia Wielkopolska, ty moja,

Mocna jak d?by w twoich borach,

Bliska jak chata Drzyma?y,

Jak ból, co serce przeora?.

Ucze?

W mrówczej, nieustannej pracy,

Pszczel? sw? zapobiegliwo?ci?

Kocham ci?, Ziemia mych ojców,

Najszczerz?– dziecka mi?o?ci?.

Wszyscy

Ziemia Wielkopolska– ty moja!

Piosenka, „Tu wsz?dzie jest moja ojczyzna”

Narrator

27 grudnia przed hotelem „Bazar”, w którym zatrzyma? si? wielki pianista, manifestowa?y polskie dzieci. Atmosfer? pokojowej demonstracji zak?óci?o niemieckie wojsko.

Ucze?

Tam od Gniezna i od Warty

Bij? g?osy w ?wiat otwarty.

Bij? g?osy, ziemia j?czy,

Prusak polskie dzieci m?czy.

Ucze?

Za ten pacierz w polskiej mowie,

Co gadali nam ojcowie,

Co go nas uczyły matki,

Prusak meczy polskie dziatki.

Pieśń „Rota”

Narrator

Aż kołcu wyczerpała się cierpliwość Wielkopolan. Około godziny 19-tej padły pierwsze strzały. *{huk
wyrzawów}* Wybuchło Powstanie Wielkopolskie.

Uczę i Uczę

Był smutny, mroźny wieczór, dymem mgły spowity,

A żnieg cię mokrymi w twarz rzucając pęaty,

Gdy oni szli... Pękcały cieniem nocy kryty,

Piechota, konni, wozy i armaty.

Szli spokojni i żmiali wielką się męstwa

I tę wiarę niezłomną, tę ten szlak bojowy

Prowadził ich może tylko do zwycięstwa,

Chożby im żożył przyszło w dał ich męde gęowy.

„Cierpieć im nie było, a strasznie? Za ojczyznę i chwałę?”

Byli gotowi zawsze paść, lecz się nie poddali—

Więc dumnie patrzy w przyszłość ciemną oko zmiażdżone.

„Tak, raczej zginę przyjdzie, niżli ziemię odda”.

Jeszcze droga daleka— zjazd na powitanie.

Ilu ich do nas wróci? Ilu tam zostanie?

Pieśń „Przez góry i chmury”

Przez góry i chmury, przez morza i rzeki,

Biegliśmy polscy bohaterze.

Wśród cieniów i nocy, pod hasłem przemocy,

Braliśmy okopy i wieże.

O, bracia, o, bracia bohaterze!

Hartujmy po ojcach pancerze,

Za wolność i prawo okryjemy się szawą

Wciśniętą, obrócić i szczerze.

Przed laty, przed laty, gdy pęta i kraty

Wiżiły i wolność i prawo.

My w więzach niewoli, bez czucia i woli,

Za obc? bili?my si? spraw?.

O, bracia, o bracia ...

Narrator

Powstanie w ci?gu kilku godzin obj??o ca?? Wielkopolsk?. Wielu m?odych m??czyzn z Powidza, tylko czeka?o na odpowiedni? chwil?, by przyst?pi? do walki z okupantem. W tym czasie wojska niemieckiego nie by?o, stacjonowa?o w Witkowie, Anastazewie i Szyd?ówcu.

28 grudnia 1928 r. po naradzie sztabu Kompanii Powidzkiej, przy udziale przebywaj?cego na urlopie Józefa Bilskiego, postanowiono obezw?adni? stacjonuj?cy w Anastazewie pluton Grenschutzu.

Akcja mia?a by? prowadzona w nocy z 28 na 29 grudnia. W lokalu pana Pietraszaka zg?aszali si? ochotnicy. O godzinie 23 wymaszerowali w kierunku Anastazewa. Do walki wzywa?a pie??.

„Pie?? strzelców”

Ucze?

Ju? pi??? niemiecka nie b?dzie ci??y?a!

Kompania Powidzka ruszy?a do boju!

Odwaga synów winy ojców zmy?a

W?ród trudu walk, w?ród m?cze?stwa boju.

Od Anastazewa wróg z furi? naciera,

Prusacy w?ciekle bij? z kulomiotu.

Lecz ju? Kompania przez las si? przedziera

Na czele naszych, z Powidza wylotu.

Narrator

Pierwszych Niemców napotkano około 500 m od dworca. Zaskoczeni i nieprzygotowani nie stawiali oporu. Wikszo Niemców wzięto do niewoli, a kilku zginęło. Następnego dnia około południa, zwycięzcy powstańcy wrócili do domów. Powidz stał się wolnym miejscowcem. W ten oto sposób mieszkańcy Powidza przyczynili się do wyzwolenia kolejnych miejscowców Wielkopolski.

Uczeń

A nasz Powidz wzięty, wolny!

Przez Wielkopolskę leci krzyk wolności.

Pod Kolewo, pod Zbyszyn, pod Nin.

Zamłkły sowa, króluj czyn.

Żuny górej u brzegu Noteci,

A Orze Biały znów w Gnieźnie swym gości.,

Sięga skrzydłami północy, południa,

Dwudziestyśmy wolności przynieśli grudnia!

Narrator

Powstanie Wielkopolskie było pierwszym w dziejach ojczystych zwycięskim powstaniem. Niestety, nie wszystkim było dane wrócić. W boju poległo 1700 powstańców, zmarło wskutek odniesionych ran około 2000.

Uczeń

Nikt im ich nie kazał!

Poszli, bo tak chcieli,

Bo takie dziedzictwo wzięli po dziadkach wnuk,

Nikt nie pytał o nic, a wszyscy wiedzieli

Za co idę walczyć – komu idę pomóc –

że idę pomóc swój ojczyźnie dżug.

Uczestnicy

Dzielnie żyli, zawsze byli niepodlegli.

Pekinie żyli,

Krótko żyli

I polegli.

Uczestnicy

I choć pustą po nich, chociaż żałują krzyż,

Są tu z nami, w naszych sercach

I w naszej pamięci.

{zapalenie wściekłości}

Narrator

*Powstańcy nie baczyc na swój młody wiek opuścili domy, szkoły rodziców, dziewczyny – aby nie było swe
życie w darze ojczyźnie. {płonące ognisko i szumiące knieje}*

Ucze?

Kocham ci?, Polsko za tw? przesz?o?? s?awn?,

Któr? przynios?y miecze Twe waleczne.

Za chobre dzieje, co min??y dawno

Lecz b?d? w pie?ni po czasy wieczne

Ucze?

Kocham ci?, Polsko, za wiek sztuki z?oty,

?wiat?o Ku?nicy i znicz O?wiecenia.

Za miasta stare przepysznej urody, co kryj? skarby,

Których czas nie zmienia.

Ucze?

Kocham ci?, Polsko za przysz?o?? Tw? jasn?,

Drog? szcz??liw?, a? po pokolenia,

Za zdrow? m?odzie?, co czci ziemi? w?asn?,

Za to, co trwa?e, i to, co si? zmienia.

Wszyscy

Kocham Ci?, Polsko! Kocham Ci?.

Piosenka, „Żeby Polska była Polską”

Narrator

Na tym zakończyliśmy uroczystość poświęconą Patronowi naszej szkoły – Kompanii Powidzkiej 1918 r.

Dane autora: Karolina Woźniak

Literka.pl Literka.pl